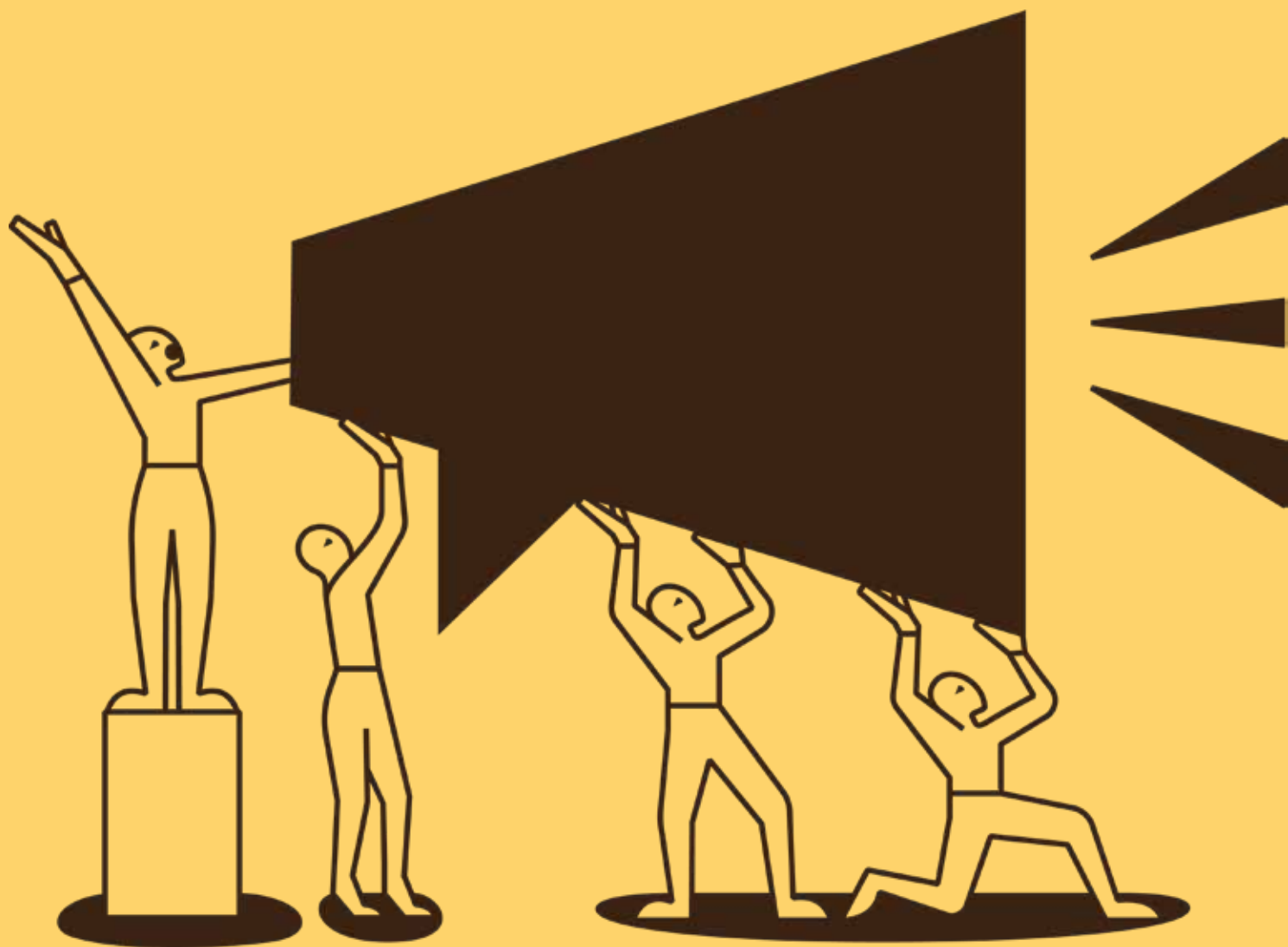

____ éves jelentés _____

A TASZ 2025-BEN

Egy egyenlő, bátor, szabad országért dolgozunk.

**Van 5000 forintod segíteni
azoknak, akiket magára hagy,
vagy támad a hatalom?**

**Fogadd örökbe évi 12 ember
jogsegélyét!**

tasz.hu/tamogatas

Megerősödés válság idején

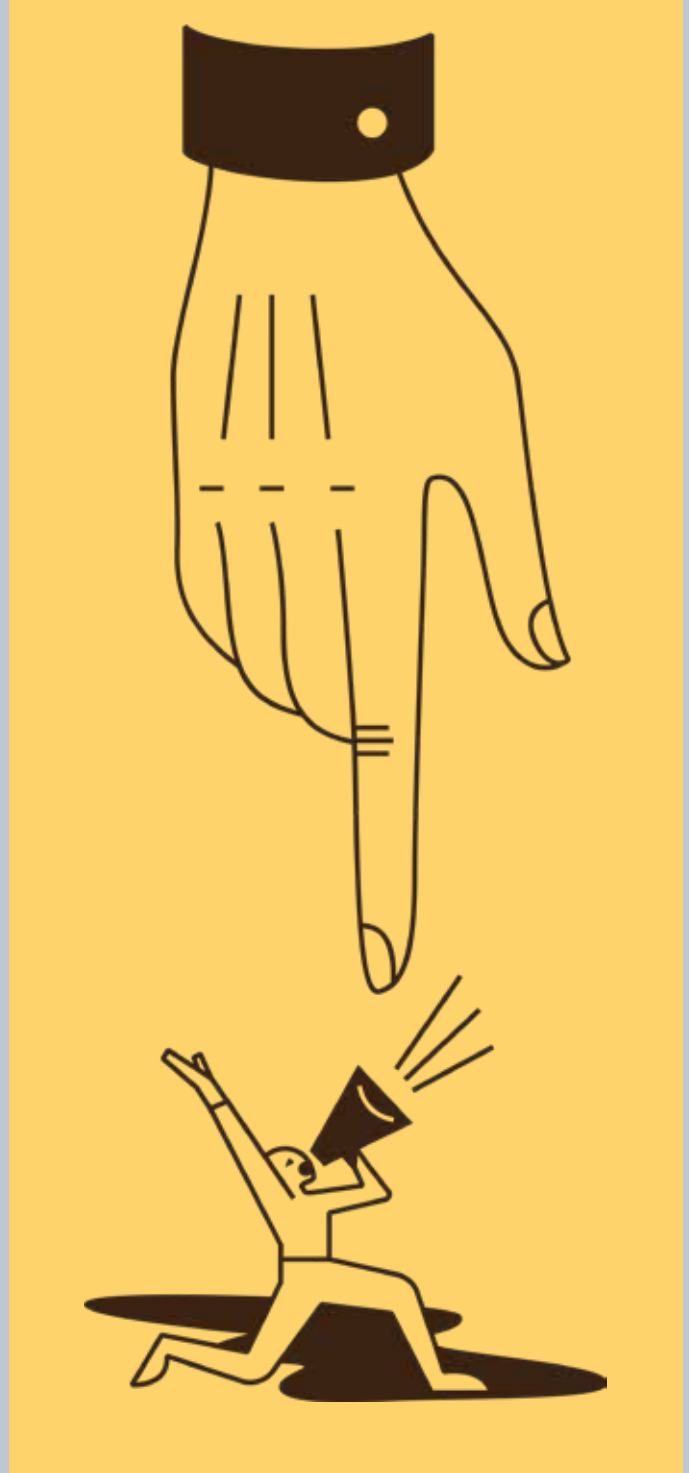
A 2025-ös év nem pusztán fokozatos romlást, hanem nyílt válságtüneteket mutatott az állam és a polgárok viszonyát meghatározó alapvető szabadságjogok terén. Ez a válság egyszerre érintette a véleménynyilvánítás, a gyülekezés, a háborítatlan magánszféra és az egyenlő bánásmód feltételeit – vagyis azokat az alapvető jogokat, amelyek biztosítják, hogy a polgárok ne alattvalóként álljanak az állammal szemben. E jogok korlátozása nem elszigetelt intézkedések formájában történt, hanem egymást erősítő jogalkotási és igazgatási eszközökön keresztül.

A gyülekezési jog korlátozását alaptörvény-módosítással könnyítették meg, és a gyermekvédelemre való, vitatható hivatkozással törvényben teremtettek jogi alapot az LMBTQ-témájú, alapvetően a jogegyenlőség mellett kiálló tüntetések betiltására. Ennek az Európában is egyedülálló megoldásnak számító tilalomnak még a bíróságok is igyekeztek érvényt szerezni. Mindezt a résztvevők biometrikus megfigyelésének lehetővé tételével és büntetőeljárások megindításával egészítették ki, amivel a közéleti részvételt személyes szinten is kockázatosabbá tették.

Ezzel párhuzamosan a kormány tartós bizonytalanságban tartotta a civil szférát az úgynevezett átláthatósági törvényjavaslattal, amely valójában a kormányzat számára kellemetlen szervezetek és a független sajtó megbélyegzését, hatósági eszközökkel történő ellenőrzését, működésük adminisztratív és pénzügyi ellehetetlenítését, valamint közéleti mozgásterük önkényes szűkítését célozta. A javaslat rendkívül tág és politikai alapon alkalmazható felhatalmazást adott volna az állami szerveknek a beavatkozásra a külföldi befolyás elleni fellépésre és a nemzeti érdekek védelmére hivatkozva, ide értve szervezetek támogatásainak blokkolását, tevékenységük akadályozását és működésük

felfüggesztését. Bár a tervezetet végül nem fogadták el, az hónapokon keresztül valós jogi és pénzügyi kockázatként lebegett a jogvédő és érdekvédelmi szervezetek, valamint szerkesztőségek feje felett, visszatartó hatást gyakorolva mind a működésükre, mind a támogatóikra.

Hasonló hozzáálláson alapul a kormány alságos drogellenes háborúja is, amely a büntetőjog eszközével lépett fel közegészségügyi és szociálpolitikai kérdésekben, azokat látványos rendészeti fellépésekkel, valamint a kábítószer-használat bemutatására és értelmezésére vonatkozó alaptörvényi korlátozással kezelve. Az általános, differenciálatlan

hatósági beavatkozások a fiatalok és a szórakozó közösségek mindennapi életében is fokozták az állam jelenlétét, elmosva a határt a jogszerű ellenőrzés és a magánszféra indokolatlan háborgatása között. A személyes szabadság az állami beavatkozással szemben sokkal védtelenebbé vált.

A jogállami működés hiányosságai különösen élesen jelentek meg a gyermekvédelem területén. Az ellátórendszer strukturális válságba került: gyermekek maradtak hónapokra intézményekben vagy kórházakban megfelelő elhelyezés nélkül, miközben az állami szervek rendszeresen visszatartották a működésüket feltáró adatokat. Az intézményi működés sokszor nem a gyerekek védelmét, hanem tartós kiszolgáltatottságukat eredményezte, vagyis maga a rendszer vált a jogsérelem forrásává. Mindez azt jelezte, hogy az állam ezen a területen sem képes jogszerűen és kiszámíthatóan ellátni alapvető feladatait.

Ez a tartós nyomás nemcsak az érintetteket és a jogvédő szervezeteket terhelte meg, hanem egyúttal világosabbá is tette a felelősségeket és a határokat. A működés ellehetetlenítésére irányuló kísérletek, a finanszírozási bizonytalanság és a jogi segítség iránti egyre nagyobb igény olyan környezetet teremtettek, amelyben a jogvédelem nem maradhatott rutinmunka. A válsághelyzetek folyamatos újragondolást, fegyelmezett tervezést és szervezeti megerősödést tettek szükségessé. 2025-ben ezek a kihívások nem gyengítették, hanem összerendezték és fókuszáltabbá tették a szabadságjogok védelméért dolgozó közösségeket, köztük a Társaság a Szabadságjogokért munkáját is.

A jogkorlátozások és a megfélemlítési kísérletek nemcsak alkalmazkodást, hanem szélesebb társadalmi reakciókat is kiváltottak, amelyek megmutatták, hogy a polgárok tűrhetetlennek tartják ezeket. A tiltások ellenére Budapesten és Pécsen is megtartották a Pride-rendezvényeket tömeges részvétellel és erős közösségi támogatással, jelezve, hogy a közösségi önszerveződést nem szoríthatja vissza az állam durva fenyegetése. Az ellehetetlenítési törvényjavaslat elleni fellépésben civilek és szerkesztőségek

korábban nem tapasztalt együttműködése alakított ki határozott ellenállást, és végül meghátrálásra kényszerült a kormányzat. A gyermekvédelemben történt jogsértésekről szóló hírek pedig áttörték a közöny falát, és az év során tartósan a közbeszéd egyik meghatározó témájává váltak, új szövetségeket teremtve szakemberek, érintettek és civil szereplők között. A jogállami kérdések sok ember számára váltak személyes üggyé. A szabadságjogok szűkülése nem passzivitást, hanem sokakban megerősödő felelősségérzetet, szolidaritást és tartós cselekvési hajlandóságot váltott ki.

A válság évében láthatóvá vált a független jogvédelem társadalmi beágyazottsága. A Társaság a Szabadságjogokért munkáját minden korábbinál több állampolgár tekintette saját ügyének, amit a támogatások alakulása is visszaigazolt: 2025-ben megduplázódott az 1%-os felajánlások összege, a magyar emberek által a szervezet működésére szánt magánadományok a szervezet működésének meghatározó pillérévé váltak, és a teljes költségvetés közel 50%-át tették ki. Egy országos közvélemény-kutatás szerint a TASZ Magyarország legismertebb civil szervezetei közé tartozik. Ez az elismertség és támogatás nemcsak anyagi erőforrást jelentett, hanem visszajelzést is arról, hogy a szabadságjogok védelme sokak számára egyre inkább közös üggyé vált.

Mindez különös jelentőséget ad a következő évnek, amikor Magyarországon országgyűlési választásra kerül sor. A választások kimenetelétől függetlenül világos, hogy a jogállami környezet és a társadalmi elvárások átalakulnak, és ezzel együtt a jogvédelem feltételei is megváltoznak. Akár átrendeződés következik be a politikában, akár a folytonosság, a következő időszakban a korábbiakhoz képest olyan kihívások elé nézünk majd, amelyekre a korábbi eszközök már nem adnak kielégítő választ. Ebben a helyzetben a Társaság a Szabadságjogokért számára továbbra is az alapjogok következetes, nyilvános és szakmai védelme jelenti a legbiztosabb támpontot.

Dojcsák Dalma ügyvezető igazgató és
Szabó Máté szakmai igazgató

2025 SZÁMOKBAN

jogsegélyt
választunk meg

2900

7295

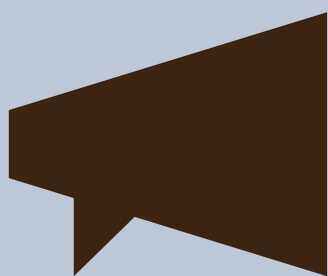
-en ajánlották fel
nekünk a személyi
jövedelemadójuk
1 százalékát.

új követőnk
lett a közösségi
platformokon
(Facebook,
Instagram, TikTok)

30 000

21

választási jogi
műhelyt tartottunk
országszerte,
személyesen és
online.

A Political Capital és a Civilizáció felmérésében megkérdezettek közül a Magyar Máltai Szeretetszolgálat után a TASZ-t és a Magyar Vöröskeresztet említették legtöbbször, amikor megkérték őket, hogy nevezzenek meg egy civil szervezetet. (Political Capital – Civilizáció: Civil szervezetek társadalmi megítélése – Kutatási jelentés 2025)

Hatékonyabban segítünk

Az elmúlt években jelentősen átalakítottuk telefonos és e-mailes jogsegélyezésünket annak érdekében, hogy azokra a kérdésekre összpontosíthassunk, amelyek a TASZ missziójába tartoznak, és a megfelelő szakértelem birtokában vagyunk a megválaszolásukhoz. Természetesen azóta sem tartjuk kevésbé fontosnak a többi – évente több száz, vagy akár ezer – kérdést, ezekben is igyekszünk ötletet, tanácsot adni a hozzánk fordulóknak a továbblépéshez. Ezen felül elkészítettünk, és a honlapunkon elérhetővé tettünk sok-sok jogtudatosító anyagot – például az adókedvezmények igénybevételeéről, vagy bizonyos fogyatékoságot érintő támogatásokról –, amelyek több százezer emberhez jutnak el. Öröm számunkra, hogy van kapacitásunk olyan ügyeket is vállalni, amelyekkel nem megváltoztatni akarjuk a jogot, csupán érvényesíteni azt, ez azonban életbevágóan fontos az érintettek számára.

A jogsegélyszolgálatunkhoz beérkező telefonhívásokat négy kollégánk fogadja, és válaszolnak a kérdésekre. Évente sok száz emberrel beszélünk, a hívásokon és az e-maileken keresztül is látjuk és érzékeljük a magyar társadalom legfontosabb problémáit, amelyekre igyekszünk gyorsan és adekvát módon reagálni.

Akiket megvédtünk a méltánytalan döntésektől

Nagyon sokan fordultak hozzánk az év folyamán azért, mert a hatóságok különböző eljárások folytán megfosztották őket a gyermekek otthongondozási díjától (GYOD), ami pedig fontos segítséget jelent számukra fogyatékossgal élő gyermekeik, hozzátartozóik ápolásához.

A súlyosan beteg kislányát ápoló Anikóról kapásból rosszhiszeműséget feltételezett a kormányhivatal, mert nem tudta, hogy ugyanabban a hivatalban több osztályon is be kell jelentenie, ha megváltozik a lakcíme. Anélkül, hogy megpróbáltak volna utánajárni, mi történhetett, egyik napról a másikra megvonták Anikótól a GYOD-ot, és több mint hárommillió forint visszafizetésére kötelezték. Anikó ügyét bíróságra vittük, hogy kimondják: nem volt rosszhiszemű, a támogatás pedig az új lakcímén is jogosan jár neki, így nem indokolt a visszafizetés sem.

Andrea ügyében már bíróságra sem kellett mennünk: a kormányhivatal maga vonta vissza határozatát, amivel megfosztotta a GYOD-tól a súlyosan fogyatékos ötéves kisfiát gondozó édesanyját. A hivatal szerint Andrea akadályozta az éves felülvizsgálatot, mert nem adta be időben az orvosi dokumentumokat. Csakhogy ennek nem lustaság vagy nemtörődomség volt az oka: az édesanya ugyanis hiába kért időpontot az orvoshoz a szükséges vizsgálatra, az nem tudott a hivatal által megszabott határidőn belül időpontot adni. A hivatal ebben az esetben sem próbálta kideríteni, hogy mi történhetett, rögtön a legsúlyosabb szankciót szabta ki, de keresetünk alapján végül belátta, hogy hibázott és visszavonta a védhetetlenül rossz döntést.

Segítettünk az autizmus spektrumzavarral élő gyermekeit nevelő Brigittának is, hogy ne kelljen lemondania az álmáról. Ő ugyanis egy doktori program keretében szeretett volna autizmus-specifikus kutatást folytatni, a jogszabályok azonban kizárták, hogy ezzel párhuzamosan megkapja a gyermekei gondozásához fontos segítséget jelentő juttatást. Segítségünkkel azonban elérte, hogy a szociális ellátásokról szóló törvényt szinte egy tollvonással megváltoztassák, és a doktori képzésben résztvevőknek is elérhetővé tegyék a GYOD-ot.

Tovább dolgozunk azért, hogy a bürokrácia ne tiporja el azokat, akik a legnagyobb terhet viselik!

Egy összeomló rendszerben küzdöttünk a gyerekek jogaiért

2025-ben különösen nagy jelentőséget kapott gyermekvédelmi munkánk.

Marianna és kisfia kálváriája már az év elején szívszorítóan példázta annak a több száz kisbabának a helyzetét, akik a gyermekvédelmi szakellátás összeomlása miatt kórházakban ragadtak. Marianna azért keresett meg bennünket januárban, mert elvették tőle a gyermekét rögtön a születése után, és fél évig kórházban tartották anélkül, hogy erre jogszerű magyarázatot adtak volna. Tavasztól egyre erőteljesebben képviseltük azokat a hozzánk forduló,

jogsegélyt kérő családokat, ahonnan jogellenesen szakítottak el gyermekeket, akiknek életük első hónapjaiban kórházi rácsos ágyakban, elhagyatva, ölelés nélkül kellett sínylődniük.

Nyáron sokadjára fordultunk a felelős állami szervekhez azért, hogy információt szerezzünk az egészségügyi intézményekben élő csecsemőkről. A hatóságok, minisztériumok kitartóan titkolták, hogy hány baba ragadt a kórházakban, mióta és miért nincsenek elhelyezve családoknál. Mivel egyik felelős szervtől sem kaptunk választ, szeptemberben közérdekű adatpért indítottunk, hogy a bíróság mondja ki: a felelős szervek kötelesek információt adni a rájuk bízott csecsemőkről.

Szeptemberben kampányt indítottunk a kórházi babákért. Több tucat szakmai szervezettel, gyermekvédelmi szakértővel együtt állásfoglalást és petíciót fogalmaztunk meg a felelős állami szervek és politikai szereplők felé, amit 73 ismert közéleti szereplő is aláírt. A petíciót nemcsak az interneten, hanem személyesen is alá lehetett írni: Pécsen, Miskolcon és Debrecenben egész napos kitelepüléseken meséltünk ügyfeleinkről az ott élőknek. Több tízezer emberben tudatosítottuk a kórházi babák tragédiáját, a nyílt levelünket 16 ezren írták alá.

Jogsegélyezésünk gyermekvédelmi témákban is felpörgött, csak szeptember és december között 120 családnak nyújtottunk segítséget, számos érintett szülőt képviselve jogi eljárásokat is indítottunk. Kiugróan magas volt az érdeklődés ügyeink iránt, a Facebookon

csaknem 3 millióan, az Instagramon kétmillióan nyitották meg anyagainkat. Az RTL Házon kívül című műsorából ismertük meg az intézményben bántalmazott két éves Noel esetét. A család megkeresett bennünket, hogy segítsünk a kisfiúnak hazakerülni. Amellett, hogy megtettük a szükséges jogi lépéseket, a nyilvánosságot is bevontuk és levélküldő akcióba kezdtünk annak érdekében, hogy az illetékes gyámhivatal minél hamarabb vizsgálja felül Noel ügyét. Ezt sikerült elérnünk, és bár azóta is folyamatban van a jogi eljárás, a gyámhivatal velünk egyeztetve több lehetőséget is megvizsgált.

A gyámhivatal adminisztrációs hiba miatt vette el a három éves Evelint a nagynénjétől, aki születésétől kezdve nevelte őt. A nagynéni kitartásának és a mi jogi fellépésünknek köszönhetően a kislány másfél év után hazakerült családjához. Segítettünk Erikának is, aki a szülés utáni nehéz pszichés helyzetben elbizonytalanodott magában, de másnapról egy hónapon át küzdött azért, hogy visszakaphassa kislányát.

Nemcsak családoknak, hanem azoknak a bátor gyermekvédelmi dolgozóknak is jogi segítséget nyújtottunk, akik az összeomló rendszerben kiálltak a gyerekek jogaiért. Kuslits Gábor képviselőtől kívül számos más gyermekvédelmi szakembernek adtunk támogatást, köztük olyan volt dolgozóknak, akiket a méltatlan és megalázó életvitel-vizsgálat üldözött el hivatásából.

Novemberben megnyertük a Belügyminisztérium, a Kulturális és Innovációs Minisztérium, az Országos Kórházi Főigazgatóság, valamint a Szociális és Gyermekvédelmi Főigazgatóság ellen indított adatperünket: a bíróság kötelezte őket az általunk kért adatok kiadására. Decemberben pedig levélküldő akciót indítottunk azért, hogy hajtsák is végre az ítéletet a felelős szervek. Emellett az összes európai parlamenti és országgyűlési képviselőt, pártot és minisztériumot

megkerestük annak érdekében, hogy tegyenek azonnali lépéseket a kórházban ragadt gyermekek sorsának rendezéséért. Többen válaszoltak is, különböző pártok képviselői fejezték ki egyetértésüket és elszántságukat, és a Belügyminisztériummal is konzultáltunk, azonnali átfogó felülvizsgálatot javasolva az ügyben.

Karácsonyra egy különösen szép koncert-sorozattal készültünk a kórházban élő kisbabák és az őket gondozók számára: Pécsen, Miskolcon és Debrecenben a Csíkszerda kórusával közösen énekeltünk nekik.

Azért dolgoztunk, hogy a közvéleményben tudatosítsuk: a kórházban maradt babákat nem hagyták magukra, sok esetben szüleik, családjuk várja őket haza, akiktől jogellenesen el lettek szakítva. Történeteink megosztásával, nyílt levelünkkel sok közéleti szereplőhöz sikerült eljuttattunk érveinket, és a nyilvánosságban, a polgárok megnyilvánulásaiból is azt tapasztaltuk, hogy megértették az üzenetünket.

Nemcsak a legkisebbek helyzetére tudtuk felhívni a közvélemény figyelmét: hatalmas siker, hogy a gyermekvédelmi szakellátásban felnőtt Ricsi precedensértékű ügyében jogerősen kimondta a bíróság, hogy a magyar hatóságok megsértették emberi méltóságát, egyenlő bánásmódhoz és egészséges fejlődéshez való jogát azzal, hogy nem biztosítottak számára nevelőszülői családot, a folyamatos intézményi zaklatás és bántalmazás következtében pedig maradandó lelki sérüléseket szenvedett.

Legyen következménye a betegjogok megsértésének!

2025-ben 175 esetben nyújtottunk segítséget azoknak, akiknek az egészségügyi ellátás során megsértették a jogaikat. A hozzánk fordulók történetei nem elszigetelt jogsértésekről, hanem rendszerszintű problémákról szóltak: méltatlan bánásmódról, a tájékoztatás hiányáról, az önrendelkezés semmibe vételéről, a hozzátartozók kizárásáról, és arról, hogy a jogsértéseknek rendszerint nincs következménye.

Peres ügyeink közül négyben is fontos eredményt értünk el. Képviseltünk egy családot, akiket az utolsó pillanatig abban a hitben tartottak, hogy az édesanya meggyógyulhat, miközben az orvosok már tudták, hogy nincs esély a felépülésre. Ezzel elvették a családtól annak lehetőségét, hogy a hiábavaló reménykedés helyett az anya életének méltó lezárására készülhessenek. A kórház nem várta meg az ítéletet: beleegyezett, hogy kifizeti a keresetben követelt jelképes sérelemdíjat.

Egy másik ügyben Péter családját örökre megfosztották a búcsú lehetőségétől azzal, hogy nem engedték be őket a kórházba és a leterheltségre hivatkozva arról sem értesítették őket, hogy szerettük haldoklik. Így esélyük sem volt arra, hogy mellette legyenek az utolsó órákban. A bíróság első fokon kimondta: a kórház súlyosan megsértette a kapcsolattartáshoz fűződő jogot azzal, hogy indokolatlanul korlátozta a látogatást és elmulasztotta a megfelelő tájékoztatást.

Erzsébet nem kapott tájékoztatást arról, hogy milyen kezelést terveznek az orvosai,

miután rákos elváltozást találtak nála. Állapota folyamatosan romlott, és mire ténylegesen megkezdtek volna a kezelést, már nem lehetett rajta segíteni. 4 évvel később lánya a segítségünkkel pert indított a klinika ellen. A kórház elismerte, hogy hibázott és bocsánatot kért ügyfelünkötől. A bírósági egyezségen túl azt is vállalták, hogy belső képzést tartanak az orvosok közötti kommunikációról, hogy ne ismétlődjenek meg az ilyen helyzetek.

Egy súlyos állapotú kisfiú ügyében pedig sikerült bizonyítani, hogy jogellenesen korlátozták a szülők kapcsolattartását, amikor tíz hónapon át napi egy órára szűkítették a látogatást. A pert a család első- és másodfokon is megnyerte, de a kisfiú időközben elhunyt.

A jogsegélyezés mellett megfogalmaztuk, milyen egészségügyi ellátásra lenne szüksége Magyarországnak.

Olyan rendszerre, amelyben

- » mindenki hozzáfér a megfelelő ellátáshoz,***
- » a betegek érthető és teljes körű tájékoztatást kapnak,***
- » a beleegyezés nem egy pusztán aláírás, hanem valós döntés,***
- » tiszteletben tartják az emberi méltóságot,***
- » biztosított a hozzátartozók jelenléte,***
- » az ellátás biztonságos és átlátható,***
- » és a jogsértéseknek valódi következménye van.***

Mi a TASZ-nál továbbra is azért küzdünk, hogy a betegjogok ne üres ígéretek legyenek, és az emberek az egészségügyi

ellátás során is megőrizhessék jogait és emberi méltóságukat.

Elindult a TASZ szülészeti projektje

2025-ben átfogó szülészeti projekt előkészítésébe kezdtünk, amit el is indítottunk decemberben azzal a céllal, hogy jobban megértsük a szülészeti ellátásban tapasztalt problémákat, valamint saját eszközeinkkel teheressünk azért, hogy jobb legyen Magyarországon szülni. A projekt előkészítése során szakértői interjúkat készítettünk szülésszel foglalkozó civil szereplőkkel és az ellátórendszerben dolgozó szakemberekkel annak érdekében, hogy több nézőpontból feltérképezzük a legégetőbb strukturális és gyakorlati problémákat. Ezt széleskörű kutatómunka egészítette ki, melynek során elemeztük a hazai ellátás helyzetét, valamint megvizsgáltuk a külföldi jó példákat.

Már a projekt előkészítése során végeztünk konkrét tevékenységet, elsősorban jogtudatosító alkalmakat szerveztünk. Áprilisban Budapesten, októberben Egerben tartottunk műhelyfoglalkozásokat dúláknak és gyermekvállalás előtt álló családoknak. Ezeken az alkalmakon a résztvevőkkel félelmeikről és bizonytalanságaikról beszélgettünk, ismertettük a jogérvényesítés lehetőségeit és gyakorlati tanácsokkal segítettük őket. A „16 Akciónap a Nők Elleni Erőszak Ellen” keretében online webinar is szerveztünk, ahol a szülészeti ellátás során érvényesíthető jogokról nyújtottunk közérthető tájékoztatást. Videós webinar-anyagokat készítettünk a La Matriarcha felületére is, amelyek a várandósgondozás és a szülészeti ellátás során a nőket és családjaikat megillető jogokra fókuszálnak.

Munkánk részeként egy konkrét eljárásban is segítséget nyújtottunk: etikai eljárást indítottunk Sára ügyében, akit

szülészeti erőszak ért. Az eljárás végén az Egészségügyi Szakdolgozói Kamara

megállapította, hogy az őt ellátó szülésznő több ponton is etikai vétséget követett el, ami fontos visszaigazolást jelentett Sára

számára, és rámutatott a rendszerszintű problémák jelenlétére is a rendszerben.

Hat győzelem a szabad nyilvánosságért

Az elmúlt években rengeteg energiát kellett arra fordítanunk, hogy megvédjük a nyilvánosságot a Hell Energy tulajdonosainak törekvéseitől. 2025-ben hat olyan eljárással volt dolgunk, amelyeket a Barabás testvérek azért indítottak, mert nem tűrik, hogy tényfeltáró cikkek és kritikus vélemények jelenjenek meg róluk. Mind a hatot megnyertük.

Olyan szerkesztőségek mellett álltunk ki, amelyek nem hagyták magukat megfélemlíteni, és beszámoltak az üzleti élet legbefolyásosabb szereplői közé tartozó vállalkozók vagyonáról, és meggazdagodásuk történetéről. Három perben és egy hatósági eljárásban a Forbes-t, egy perben pedig a Magyar Narancsot képviseltük. A hatodik pert ellenünk indították Barabásék, mert kritikusán számoltunk be arról a jogi hadjáratról, amit a sajtó ellen folytatnak.

Barabásék a GDPR-t is fegyverként használták, hogy elérjék céljukat. A személyes adataik védelmére hivatkozva azzal érveltek, hogy a sajtó nem gyűjthette volna össze és nem hozhatta volna nyilvánosságra a róluk szóló információkat, főleg úgy, hogy a publikálás előtt nem kaptak részletes, személyre szóló tájékoztatást az összegyűjtött adataikról. Csakhogy a GDPR-t nem azért alkották meg, hogy befolyásos emberek kontrollálják azt, hogy mi jelenhet meg róluk, hanem azért, hogy védje az emberek magánszféráját azokkal a cégekkel szemben, akik jogsértő módon kezelnek róluk adatokat.

A sajtó egészen más logika szerint működik, mint azok az adatkezelők, akikre a GDPR szabályait szabták: az újságírók,

szerkesztőségek számára az adatgyűjtés nem önálló cél, hanem a közérdekű tájékoztatás eszköze. Ha az oknyomozó újságírónak már a publikálás előtt fel kellene tárnia, hogy min dolgozik és mit tud, az a történet végét jelentené még azelőtt, hogy az megszületne. Ha pedig attól kell tartania, hogy a történet publikálásával költséges jogi csatározásban találja magát még akkor is, ha minden szó igaz, amit leírt, lehet, hogy hozzá sem kezd a tényfeltáráshoz. A Hell tulajdonosai éppen ezt használták ki.

Az elmúlt évben két mérföldkőnek számító ítélet is született. A Hell-tulajdonosok Forbes ellenindított perében a Kúria megerősítette, hogy a személyes adatok védelméhez való jog nem akadályozza a jelentős befolyással rendelkező gazdasági szereplők vagyonára vonatkozó, tényalapú tájékoztatásnak, így Barabásék akaratuk ellenére is szerepeltethetők a gazdaglistákon. Talán még ennél is nagyobb áttörést hozott a Fővárosi Ítéltábla döntése a Barabás

család meggazdagodásáról tényfeltáró cikket közlő Magyar Narancs ügyében. Ez az ítélet ugyanis arra a megállapításra jutott, hogy a szerkesztőségek mentesülhetnek az érintettek előzetes tájékoztatásának kötelezettsége alól akkor, ha a tájékoztatás veszélyeztetné a sajtó küldetését. Ha ez az értelmezés megszilárdul a joggyakorlatban, az érdemben kikezdi azt a stratégiát, ami a sajtó elhallgattatására irányul.

Tudjuk, hogy a Hell tulajdonosai nem hagynak fel törekvéseikkel, de mi sem adjuk fel. Szeretnénk eljutni oda, hogy a befolyásos közéleti és gazdasági szereplők a rendelkezésükre álló, csaknem korlátlan erőforrásokat ne használhassák fel arra, hogy visszaélészerű perekkel tántorítsanak el másokat attól, hogy közügyekkel foglalkozzanak. Eredményeink azt mutatják, hogy az adatvédelmi szabályokra hivatkozó sajtócenzúra tere egyre jobban szűkül.

Kiálltunk a kutatás szabadságáért

Bognár Bulcsu ügye önmagában megjeleníti mindazon értékeket, amelyeket képviselünk, amikor egy egyenlő, bátor és szabad Magyarországért dolgozunk. A Pázmány Péter Katolikus Egyetem docense a meleg társadalmi megítélését kutatta, tanulmányát az intézmény a katolikus szellemiséget sértőnek bélyegezte, és röviddel ezután el is bocsátotta ügyfelünket. Mindez egybeesett azzal, hogy retorziók érték az egyetem azon három oktatóját is, akik a HVG-ben arról írtak cikket a Pride előtt, hogy minden szeretetre épülő kapcsolat egyenértékű.

Bognár Bulcsu képviselőjében bírósághoz fordultunk, hogy kimondják: az egyetem jogsértő módon bocsátotta el oktatóját. Beadványunk arra is rámutatott, hogy a Pázmány bölcsészettudományi karán több oktatót és hallgatót is hátrány ért azért, mert kutatás, tanítás vagy közéleti szereplés során LGBTQ-témához nyúltak. „Csak úgy őrizhetjük meg az egyetemek autonómiáját, ha fellépünk a kutatási szabadság önkényes korlátozásával szemben. Én ezért fordultam bírósághoz” – mondta Bognár Bulcsu.

A bíróság is kimondta, hogy megsértette volt iskolája Pankotai Lili jogait

2025-ben Pankotai Lili képviselőként elértük, hogy a Pécsi Ítéltábla másodfokon kimondja: a Ciszterci Rend Nagy Lajos Gimnáziuma megsértette a diákaktivista személyiségi jogait az ellene indított hadjáratával, ami miatt Lili végül az érettségi évében iskolaváltásra kényszerült.

Pankotai Lili 2022-ben felszólalt egy budapesti tüntetésen, ahol a közoktatás állapota ellen tiltakoztak. Másnap az iskolája nyilvánosan elhatárolódott tőle, ezután folyamatos érzelmi nyomás alá helyezték a gimnáziumban. 2023-ban a segítségünkkel pert indított volt iskolája ellen. A Pécsi Törvényszék első fokon elutasította a keresetet, de fellebbeztünk, mert az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe a nyomásgyakorlás hatását, a zaklató környezet létrejöttét és nem értékelte azt a kiszolgáltatott helyzetet, amiben egy középiskolás diák a tanáraival, osztályfőnökével, igazgatójával szemben áll.

Másodfokon a Pécsi Ítéltábla helyt adott a fellebbezésünknek és kimondta, hogy Lili személyiségi jogait megsértette a volt iskolája azzal, hogy zaklató, ellenséges környezetet teremtett politikai véleménynyilvánítása miatt, és olyan nyomást gyakorolt rá, ami miatt végül kénytelen volt iskolát váltani.

Azzal, hogy vállaltuk Pankotai Lili képviselőt, nemcsak mellette, hanem egy szabadabb és egyenlőbb oktatás mellett is kiállunk.

Pride: az év legnagyobb emberi jogi botrányából az év legnagyobb emberi jogi győzelme

A Pride megtiltása a 2025-ös év egyik legnagyobb emberi jogi botránya volt – és a tiltás sikertelensége egyben az év legnagyobb emberi jogi győzelme lett. A miniszterelnök nyilvánosan kijelentette, hogy a felvonulás előkészítésével a szervezők ne is bajlódjanak, majd jött a jogalkotás: a hazug, európai jogot sértő propagandatörvényen alapuló gyűléstiltalom, az Alaptörvény módosítása, az arcfelismerés alkalmazásának kiterjesztése, és a többi elrettentésre szánt szabály.

Mindezek ellenére nemcsak Budapesten zajlott le 2025-ben az eddigi legnagyobb létszámú felvonulás, hanem Pécsen is. Azonnal összefogtunk az Amnesty International Magyarországgal, a Háttér Társasággal és a Magyar Helsinki

Bizottsággal annak érdekében, hogy közösen felhívjuk az EU döntéshozóinak a figyelmét az Európában példátlan jogsértésre, bíróságra vigyük a tiltás ügyét, és jogi segítséget nyújtsunk azoknak, akiket joghátrány ér a Pride-on való részvételük miatt.

A felvonulásokat megtiltó rendőrségi határozatokat és az azokat helyben hagyó kúriai ítéleteket a partnereinkkel közösen az Alkotmánybíróság és az Emberi Jogok Európai Bírósága előtt támadtuk meg, és ügyvédi védelmet biztosítunk a Pécs Pride szervezőjének, aki ellen büntetőeljárás indult tiltott gyűlés megszervezése miatt. De a hatalom végül meghátrált: a felvonulások Budapesten több százezer, Pécsen több ezer résztvevővel békésen lezajlottak.

Elnyomásra használta volna az arcfelismerést, kudarcot vallott a hatalom

Az arcfelismerő technológiák magyarországi használatát a kezdetektől nyomon követtük, de 2025-ben különös jelentősége lett a témának, miután a kormány tömeges léptékben lehetővé tette az alkalmazást, kifejezetten a Budapest Pride résztvevőivel szemben. Az efféle megfigyelésnek már a tudata

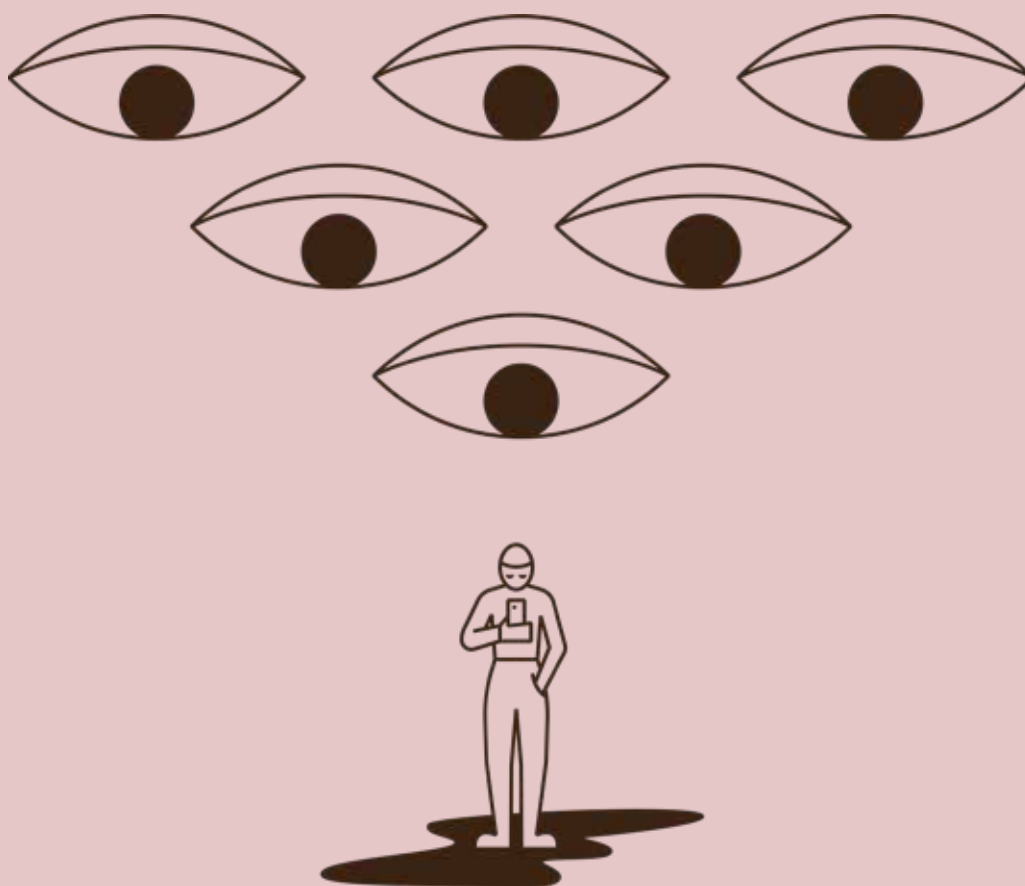
önmagában alkalmas arra, hogy elvegye a polgárok kedvét a részvételtől, ezzel sérti a gyülekezéshez való jogot. A magyar kormány azonban a korábbi félelmeket is felülmúló módon nyílt elnyomásra, a Pride-ot a gyülekezési jog európai minimumát sértő módon megtiltó törvény betartásának kikényszerítésére akarta

felhasználni az arcfelismerést, azt üzenve, hogy a részvételért elkerülhetetlenül büntetés jár.

Ott voltunk azok között, akik segítettek a polgároknak értelmezni az arcfelismeréssel kapcsolatos szabályozást, és az átláthatatlan működés ellenére felmérni, hogy mennyiben jelent valós kockázatot a résztvevőkre nézve. Felhívtuk a figyelmet arra, hogy az állami szervek kapacitáshiánya miatt gyakorlatilag lehetetlen tíz- és százazrek ellen eljárásokat indítani, ráadásul a rendszer tökéletlensége

miatt rengetegen lennének azok, akiket tévesen azonosítanak annak ellenére, hogy a Pride-nak a közelében sem jártak. A kormány terve végül látványos kudarcot vallott: a Pride-on több százezren vettek részt, és ehhez mi is hozzájárultunk.

Bár az arcfelismerő rendszer továbbra is üzemel, mi mindent megteszünk azért, hogy a felhasználása átlátható legyen: közérdekű adatokat igényeltünk a rendőrségtől és az érintett minisztériumoktól, majd a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatósághoz fordultunk.

Bíróságra vittük a törvénytelen megfigyelések ügyét

Amikor kitört az elmúlt évek legnagyobb megfigyelési botránya, a Pegasus-ügy, egy percig sem volt számunkra kérdés, hogy

felajánljuk-e segítségünket az áldozatoknak. Tudtuk, hogy ez hosszú és küzdelmes munka lesz, mert a rendszert tudatosan úgy

alkották meg, hogy bármilyen megfigyelés megfeleljen a törvény betűjének. A jogi eljárásokban azonban hét ügyfelünket képviselve tudatosan építkeztünk, és az akadályok ellenére sikerült megindítanunk azt a pert, amelyben a bíróságnak vizsgálnia kell a megfigyelés jogszerűségét.

A perben ügyfelünk Panyi Szabolcs, a Direkt36 újságírója, aki maga is részt vett abban a nemzetközi oknyomozó munkában, amely feltárta a Pegasus-botrányt. Miután sikerült megtudnunk, hogy az Alkotmányvédelmi Hivatal valóban tárol adatokat róla, azt kértük a bíróságtól, hogy vizsgálja meg, ezeket az adatokat

valós nemzetbiztonsági érdekből, vagy jogellenesen szerezték meg. Mivel egy ilyen eljárás rengeteg akadályba ütközik – többek között abba, hogy a megfigyelésről soha senki nem értesül –, Magyarországon még soha nem vizsgálta felül bíróság, hogy egy megfigyelés tényleges nemzetbiztonsági okból, vagy pusztán hatalmi érdekből történt.

Ha sikerrel járunk, elérhetjük, hogy hatékonyabb bírói kontroll érvényesüljön a megfigyelések felett, és a titkosszolgálati eszközöket ne lehessen következmények nélkül használni.

Felléptünk a kirekesztő önkormányzati rendeletek ellen

2025-ben az Országgyűlés tizenötödször nyúlt hozzá az Alaptörvényhez. A legnagyobb visszhangja a gyülekezési jog korlátozásának volt, de a módosítással elismerték a helyi közösségek önazonosságához való jogát is, amivel a szabad mozgáshoz és a tartózkodási hely szabad megválasztásához való jogot korlátozták.

Az alaptörvény-módosításra alapozva elfogadták a helyi önazonosság védelméről szóló törvényt, amelynek állítólagos célja, hogy lehetőséget adjon a településeknek jellegük és szokásaik megőrzésére. A gyakorlatban az önkormányzatok meghatározhatják, hogy a településre kik és milyen feltételekkel költözhetnek be. Kezdetről fogva egyértelmű volt, hogy a szabályozás értelmetlen és alkalmatlan arra, hogy az önkormányzatok jogszerű rendeleteket alkossanak, és sejthető volt, hogy az egészzet a roma lakosság elleni fellépésre használhatják fel.

A törvény hatálybalépésével – sőt, volt, ahol már azt megelőzően – sorra jelentek meg az önkormányzati rendeletek, és ahogy várható volt, nem a Budapest környéki, vagy Balaton-parti túlnépesedő települések hoztak jogszerű rendeleteket a lakosságszám féken tartására, hanem a fogyatkozó népességű, leszakadó kistelepülések igyekeztek súlyosan diszkriminatív szabályokkal távol tartani a szegényebb, elsősorban roma polgárokat.

Néhány hónap alatt 130-nál is több önazonossági rendelet született országszerte, amelyek szinte mind súlyosan diszkriminatívak: van, ahol milliós anyagi hozzájárulást várnak el a beköltözőktől, magas szintű iskolai végzettséget írnak elő, személyes interjút követelnek meg.

A kirekesztő önkormányzati rendeletekkel szemben civil szervezetekkel működünk együtt, amelyek több megye

kormányhivatalának közérdekű bejelentést adtak be. A beadványok tételesen elemzik az önkormányzati rendeleteket és kimutatják, hogy azok ellentétesek az egyenlő bánásmód követelményével, illetve alátámasztják, hogy a roma

lakosságot aránytalanul hátrányosan érintik. Mintabeadványt is készítettünk, amellyel bárki kezdeményezheti egy adott megye önazonossági rendeleteinek felülvizsgálatát.

Civil érdekérvényesítés országszerte

2025-ben nekiláttunk annak a munkának, amellyel három Budapesten kívüli irodánkat regionális központokká szeretnénk bővíteni: elkezdtük felmérni, hogy az érintett régiókban milyen civil és állampolgári aktivizmus van, kik lehetnek helyben a partnereink, és az ott élő polgároknak milyen témákban tudunk segíteni jogsegélyszolgálatunkon keresztül. Öt városban, összesen tíz alkalommal utcai kitelepüléseket szerveztünk, hogy olyan emberekkel is tudjunk beszélgetni a munkánkról és az őket érintő jogi kérdésekről, akiket a

közösségi platformokon valószínűleg nem érnénk el. Felállítottuk a pultunkat többek között a pécsi vásártéren, a debreceni Fórum előtt, a nyíregyházi Korzónál és a hajdúböszörményi művelődési ház mellett is, így ingyenes jogsegélyszolgálatunkat több száz embernek mutattuk be, és a gyermekvédelmi petíciónkról, a kórházban maradt babák ügyéről is beszélgettünk az érdeklődőkkel.

Nemcsak az utcákon jelentünk meg: együttműködtünk Litkai Gergely humoristával, aki standup előadásai

után több városban is helyi aktivistákkal beszélgetett a zöld aktivizmus lehetőségeiről.

Számos, az ellehetetlenítési törvényjavaslat által fenyegetett civil szervezetnek segítettünk, főleg azokban a városokban, ahol jelen vagyunk irodáinkkal. Pécsen újságíró és politikai elemző közreműködésével szerveztünk eseményt azért, hogy a polgárok jobban megérthessék, miről szól ez a törvényjavaslat, és milyen kockázatokat rejt a szabad sajtóra és a civil szférára nézve. Pécsi és miskolci civil partnereinkkel közösen akciókat szerveztünk mindkét városban, hogy felhívjuk az ott élők figyelmét arra, milyen eszközökkel próbálja a hatalom elnyomni a közösségekért és állampolgárokért dolgozókat. A pécsi civil összefogás azt is elérte, hogy Pécs közgyűlése állásfoglalásban utasítsa el a törvényjavaslatot, és szólítsa fel az Országgyűlést, hogy azt vonja vissza.

A Pécsi Fogytékosságügyi Platform, amit 2022-ben helyi civil szervezetek és magánszemélyek részvételével alakítottunk, 2025 szeptemberében kampányt indított a közösségi közlekedés akadálymentességéért, amelyben a városi busztársaság, a Tüke Busz Zrt. is partnerünk volt. Legfőbb célunk az volt, hogy a társaságot meggyőzzük: legyen

tekintettel a különböző fogyatékoságokra, és változtasson gyakorlatain, például alkalmazzon kiszámítható és jól látható vizuális, illetve érthető hangos utastájékoztatót. A buszvezetőknek oktatóvideót készítettünk, ami a kötelező belső képzéseik részévé vált.

Megalakult miskolci érdekérvényesítő közösségünk, a Civilek a Városért. Az informális csoport helyi civil szervezetekből áll, melyek azért dolgoznak, hogy Miskolc befogadó, a döntéshozatalba a polgárokat bevonó, esélyt teremtő város legyen. A Civilek a Városért közösséggel a helyi problémákat feltérképezve eseményt szerveztünk a városi beruházásokról. Célunk, hogy a helyi ügyek ne sikkadjanak el, a közbeszéd részei maradjanak, a városvezetés tájékoztassa a polgárokat és vonja be az őket érintő ügyekbe.

2025-ben megerősítettük Roma Jogtudatosító Programunk munkáját is. Borsodi és szabolcsi koordinátoraink öt közösségi vezetőt mentorálnak, akik egyre önállóbban tudják tanácsokkal segíteni közösségeik tagjait.

Környezetvédelmi ügyekben is segítjük a polgárokat, helyi közösségeket, hogy kiálljanak a jogaikért.

Díjaztuk a legszabadabb magyarokat

2025-ben a Loupe Színházi Társulattal közösen szerveztük meg a SZABAD-díjátadót, ahol hetedik alkalommal díjaztuk azokat, akik kiálltak egy szabadabb Magyarorszáért.

A közönségdíjat a kapcsolati erőszak áldozataiért küzdő Renner Erika kapta, akit „a lúgos orvos áldozataként” ismert meg az ország. Erika azért küzd, hogy a jogrendszer ne az elkövetőt védje, hanem az áldozatokat, és nekik szolgáltasson igazságot. „Ma itt állok Önök előtt. Nem azért, mert bántottak. Hanem azért, mert nem hagytam, hogy elnémissanak. Nem hagytam, hogy tárgy legyek” – mondta beszédében.

A zsűri díját Horváth Dorka, a BOOKR Kids alapítója, Kertész Anna, a TASZ kommunikációs és magánadományozási vezetője, Marge dalszerző-énekes, Miklósi Gábor újságíró, Nyáry Luca író, a WMN újságírója és Molnár Áron színész, korábbi SZABAD-díjas ítélte oda Cservenka István speciális olimpiaknak, aki évtizedekig intézményben élt, de amikor 2018-ban új fenntartó érkezett, nagyon leromlottak a körülmények. Istvánt nem hagyták edzeni, főzni, helyette akartak dönteni az életéről, ezért úgy döntött, kivívja a saját szabadságát. Bírósághoz fordult és kiharcolta, hogy önállóan élhessen és megkapja az ehhez szükséges támogatást.

A zsűri és a rendezvény partnerei különdíjakkal jutalmazták a többi jelöltet is: Vidák Richárdot, aki volt állami gondozottként pert nyert az állam ellen a gyermekvédelmi rendszerben elszennvedett bántalmazás miatt, a Wesley-s anyákat, akik kiálltak az igazukért, miután a

tanévkezdés előtt három nappal bezáratta a kormányhivatal a gyerekeik iskoláját, Tilly Henit, aki azért állt ki, hogy a szülő nők a kórházban együtt lehessenek újszülötteikkel, Bátynyi Pétert, aki a hatalom fenyegetése ellenére is a nyilvánosság elé vitte a műemlékvédelmi munkája során tapasztalt visszaéléseket, valamint az egyetemi autonómiáért kiálló MOME Frontot.

Együtt ünnepeltük az évet

2025-ös éves adománygyűjtő bulinkat december 12-én tartottuk meg a Gólya Presszóban. A fellépők listája – Ganjálló, Tudósok, Beton.Hofi, Moonbase Patel Disco – garantálta a teltházat, így nagyon sokan ünnepelték velünk a TASZ egész évi munkáját. Két koncert között a támogatóink által felajánlott tárgyakat és élményeket lehetett megnyerni a tombolán, a résztvevők pedig nemcsak a szokásos TASZ

merch-termékeket vihették haza, de egyedi SZABAD. felsőket is készíthettek maguknak a szitázós workshopon. Az összes jegy elment elővételben, a belépők és a tombola bevétele a TASZ munkáját segíti. Nagyon jó érzés volt látni, hogy mennyien vannak, akik szeretnek és velünk ünnepelnek reggelig!

2025-ben velünk voltak:

ASBÓTH MÁRTON DÁNIEL, AUJESZKY NÓRA ILONA, BALÁZS ANNA MÁRIA, BALÁZS MÁRTA ESZTER, BECKER KAROLA, BENKŐ FLÓRA, BLASKÓ ZSÓFIA, BOGNÁR ZOLTÁN, BÓI DOMINIKA, BOROS ILONA, BRUMECZ VIKTÓRIA, BUDAI KATALIN, CSABAI LUCIA, CSATÁRI FLÓRA DÓRA, CSILLAG ESZTER, CSÖRGITS ANDREA, DÁNIELNÉ TÓTH BEÁTA, DOJCSÁK DALMA, DOROSZLAI EMESE, DÖBRENTÉY DÁNIEL, DUBLECZ ANETT, DZUNIC ANNA, FERNEZELYI BORBÁLA, FORRÁS ANNA, HEGEDŰS ESZTER, HEGYI SZABOLCS, KAPOTS DÓRA, KAPRONCZAY STEFÁNIA, KAPUTA JÚLIA, KARDOS TAMÁS, KERTÉSZ ANNA, KOSINA DÁVID, KUNOS ZSUZSANNA, LEBEDI RÉKA DÓRA, LŐRINCZI LILLA, MÁRFFY ANNA, MEDVEGY GÁBOR, MÉCS JÁNOS, PAPP ESZTER, PAULENKA SZILVIA, PÁSZTOR EMESE, PERCZEL MÁRIA MAGDALÉNA, PIVARNYIK BALÁZS, RACSKÓ SAROLTA, REMPORT ÁDÁM, ROSNER ANNA, SZABÓ ATTILA, SZABÓ MÁTÉ, SZARKA MELITTA, TAKÁCS ÁDÁM, VÁRKONYI RÉKA, VELÉNYI RÉKA, VINNAI EDINA, VISSY BEATRIX, ZELLER JUDIT

2025-ben ügyvédként velünk dolgoztak:

BAGDI KATALIN, BALOGH ÁRON, BALTAY LEVENTE, BODROGI BEA, CSŰRI GÁBOR, FIALA-BUTORA ERIKA, HORVÁTH ÁRON, HÜTTL TIVADAR, ILYÉS HENRIETTA, KOLLARICS FLÓRA, MÁNDRIK GÁBOR, MOLNÁR NOÉMI FANNI, NEHÉZ-POSONY KATA, PETŐ MÁRK, STÁNICZ PÉTER, SZEGI PÉTER, SZÉKHELYI RÉKA, SZIKLAI TAMÁS, ZEMPLÉNI KINGA

tasz.hu/gardrob

